

**ΕΓΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΜΙ ΧΟΑΓΚ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ,
«ΠΙΟ ΒΑΘΙΑ ΚΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ»**

«Όταν αρχίζετε ένα βιβλίο της Τάμι Χόαγκ, ξέρετε πως δε θα μπορέσετε να το αφήσετε στην άκρη παρά μόνο σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης».

Kingston Observer

«Χωρίς αμφιβολία η Τάμι Χόαγκ είναι μία από τους δυνατότερους συγγραφείς του σασπένς».

Chicago Tribune

«Η Τάμι Χόαγκ είναι η βασίλισσα του αστυνομικού μυθιστορήματος».

New York Post

«Ένα από τα πιο δυνατά ονόματα στο χώρο του σασπένς».

People

«Η Χόαγκ είναι τόσο καλή σ' αυτό που κάνει!»

San Francisco Chronicle

«Η γεμάτη ένταση πένα της Τάμι Χόαγκ έχει τον τρόπο να δημιουργεί αριστοτεχνικό σασπένς».

Chicago Tribune

«Η πολυδιαβασμένη Χόαγκ αποτολμά να μπει στον κόσμο των κατά συρροή δολοφόνων, με αποτελέσματα που αναμφίβολα θα ευχαριστήσουν τους πολλούς θαυμαστές της».

Publishers Weekly

«Αν ψάχνετε για ένα συγκλονιστικό θρίλερ με μια μεγαλοφυή ανατροπή, απολαύστε το τελευταίο, τύπου CSI μυθιστόρημα μυστηρίου της Τάμι Χόαγκ».

i NEWSPAPER

«Για μία ακόμη φορά η Χόαγκ σχεδίασε μια αριστοτεχνική πλοκή και δημιούργησε χαρακτήρες που συναρπάζουν τον αναγνώστη... Ένα απόλυτα συνταρακτικό θρίλερ».

Kirkus Reviews

«Αν σας αρέσουν τα θρίλερ με βαθιά ανθρώπινο χαρακτήρα και μια αισθηματική πινελιά, δεν πρέπει να χάσετε το *Πιο Βαθιά κι Απ' τους Νεκρούς*. Θα σας κρατήσει σε αγωνία, με την αδρεναλίνη σας στα ύψη, μέχρι την τελευταία σελίδα του».

BookLoons

«Το ανατριχιαστικό θέμα και οι συναρπαστικές ανατροπές καθιστούν το τελευταίο μυθιστόρημα της Χόαγκ ένα θρίλερ με όλη τη σημασία της λέξης».

Booklist

«Προσοχή: η ανάγνωση του *Πιο Βαθιά κι Απ' τους Νεκρούς* κατά τις νυχτερινές ώρες μπορεί να προκαλέσει διαταραχές ύπνου».

Philadelphia Examiner

«Οι αναγνώστες θα νιώσουν τόσο συνεπαρμένοι όσο και αναστατωμένοι».

Fresh Fiction

«Οι φανατικοί αναγνώστες της Χόαγκ ξέρουν ότι διέθετε πάντα εκπληκτική δεξιότητα στη δημιουργία δυνατών, πιστευτών χαρακτήρων, αλλά το *Πιο Βαθιά κι Απ' τους Νεκρούς* ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην εργογραφία της. Οι αναγνώστες θα νιώσουν το στομάχι τους να σφίγγεται πραγματικά από αγωνία, μένοντας έκπληκτοι ξανά και ξανά ως το τέλος, καθώς οι απανωτές ανατροπές της πλοκής θα τους θυμίζουν ότι δεν είναι όλα τα βιβλία προβλέψιμα».

Suspense Magazine

Για τη συγγραφέα

Η Τάμι Χόαγκ εξέδωσε το πρώτο της μυθιστόρημα το 1988. Σήμερα, με τριάντα τρία έργα στο ενεργητικό της, που έχουν μπει όλα στις εγκυρότερες λίστες των μπεστ σέλερ και έχουν εκδοθεί σε περισσότερες από τριάντα γλώσσες, είναι διεθνώς καταξιωμένη ως μια από τις σημαντικότερες παρουσίες στο χώρο του αστυνομικού μυθιστορήματος. Ζει στη Φλόριντα και ασχολείται με πάθος με το ολυμπιακό άθλημα της ιππικής δεξιοτεχνίας. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε τον ιστότοπο της συγγραφέως, tamihoag.com

Έργα της συγγραφέως που εκδόθηκαν
στη σειρά BELL Best Seller:

Νυχτερινές Αμαρτίες
Ένοχος σαν Αμαρτία
Αίμα και Στάχτη
Στάχτη και Χώμα
Το Μαύρο Άλογο
Η Τελευταία Διαδρομή
Βεβαρημένο Παρελθόν
Η Λέσχη των Άλλοθι
Πιο Βαθιά κι Απ' τους Νεκρούς
Μυστικά στον Τάφο

TAMI HOAG

Μυστικά στον Τάφο

Μετάφραση: Παλμύρα Ισχυρίδου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL
ΦΕΙΔΙΟΥ 18, 106 78 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.360.9438 - 210.362.9723
www.bell.gr

Τίτλος πρωτοτύπου: *Secrets to the Grave*

Copyright © 2011 by Indelible Ink, Inc.
All rights reserved

Για την ελληνική γλώσσα:
© 2015 ΧΑΡΛΕΝΙΚ ΕΛΛΑΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΒΕΕ

Μετάφραση: Παλμύρα Ισμυρίδου
Επιμέλεια: Γιώργος Μαραντινός
Διόρθωση: Κυριάκος Μιχελόγκωνας

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Άγγελος Αναστασιάδης

Το βιβλίο αυτό είναι έργο μυθοπλασίας. Τα ονόματα, οι χαρακτήρες, οι τοποθεσίες και τα περιστατικά είτε είναι προϊόν της φαντασίας του συγγραφέα είτε χρησιμοποιούνται κατά τρόπο μυθιστορηματικό. Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά πρόσωπα, εν ζωή ή όχι, γεγονότα, τοποθεσίες, ιδρύματα ή επιχειρήσεις είναι εντελώς συμπτωματική.

Απαγορεύονται η αναδημοσίευση και αναπαραγωγή –ολική, μερική ή περιληπτική–, η κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του κειμένου με οποιονδήποτε τρόπο –μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλων– χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη, σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

ISBN 978-960-507-093-9

BELL BEST SELLER - ΤΕΥΧΟΣ 1093

*Με τις ευχαριστίες και την εκτίμησή μου στον Brian Tart,
τον Ben Sevier και όλη την ομάδα του Dutton.*

Σας ευχαριστώ που καταλαβαίνετε τι κάνω και πώς το κάνω.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

1986. Ο Ρόναλντ Ρέιγκαν βρισκόταν στη δεύτερη περίοδο της προεδρίας του. Στις 28 Ιανουαρίου το διαστημικό λεωφορείο *Τσάλεντζερ* καταστράφηκε εβδομήντα τρία δευτερόλεπτα μετά την εκτόξευσή του, σκοτώνοντας και τους επτά επιβαίνοντες αστροναύτες, ανάμεσά τους και τη δασκάλα Κρίστα Μακόλιφ. Το *Πέρα από την Αφρική* κέρδισε το Όσκαρ καλύτερης ταινίας. Εσφαλμένοι χειρισμοί στο πρόγραμμα ελέγχου του εργοστασίου πυρηνικής ενέργειας του Τσερνόμπιλ στη Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ουκρανίας σκότωσαν περισσότερους από 4.000 ανθρώπους, ενώ 350.000 κάτοικοι της περιοχής αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να μετοικήσουν. Οι Μετς της Νέας Υόρκης κέρδισαν το πρωτάθλημα, νικώντας τους Ρεντ Σοξ της Βοστόνης σε επτά παιχνίδια. Οι Μπανγκλς έφτασαν στο νούμερο ένα παγκοσμίως με το «*Walk Like an Egyptian*».

Ήταν η χρονιά των φουντωτών μαλλιών, της βάτας και του λίκρα.

Το 1986, η επιστήμη του DNA βρισκόταν ακόμα στα σπάργανα όσον αφορά τη χρήση του από την αστυνομία και την παρούσiasή του ως πειστηρίου στο δικαστήριο. Οι ερευνητές που έβλεπαν μπροστά κρατούσαν αποδεικτικά στοιχεία που συνέλεγαν από τόπους εγκλημάτων και από θύματα, περιμένοντας η επιστήμη να προοδεύσει αρκετά ώστε να τους βοηθήσει να καταδικάσουν φονιάδες και βιαστές.

Το 1986, η καλιφορνέζικη οργάνωση για εντεταλμένους δικαστικούς συμπαράστατες, η CalCASA, ήθελε ακόμα ένα χρόνο

για να ιδρυθεί. Τα τοπικά προγράμματα CASA* (που παρέχουν συμβούλους για παιδιά προκειμένου να τα βοηθήσουν να αντιμετωπίσουν το δικαστήριο και το πρόγραμμα αναδοχής παιδιών) υπήρχαν, αλλά ήταν ακόμα σχετικά περιορισμένα σε αριθμό και διασπαρμένα σ' όλη τη χώρα.

Το 1986, το AIDS μόλις άρχιζε να γίνεται ευρύτερα γνωστό ως φονική ασθένεια με σχεδόν επιδημική έκταση παγκοσμίως, και η κοινότητα των ομοφυλόφιλων έμπαινε στο στόχαστρο. Το 1986, το να μείνει έγκυος μια ανύπαντρη γυναίκα και να μεγαλώσει μόνη το παιδί της θεωρούνταν σκανδαλώδες. Θεέ μου, πώς έχουν αλλάξει οι καιροί!

Στο τέλος του 1986 αποφάσισα να βάλω τα δυνατά μου ώστε την επόμενη χρονιά να δω έργο μου σε κυκλοφορία. Το πρώτο μου βιβλίο θα εκδιδόταν το 1988, και με την προκαταβολή από εκείνο το βιβλίο θα αγόραζα τον πρώτο μου υπολογιστή –με ασπρόμαυρη οθόνη.

Όταν κάθισα να γράψω το πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς, το *Πιο Βαθιά κι Απ' τους Νεκρούς*, δε φανταζόμουν ότι θα μετέφερα τους αναγνώστες σε μια απλούστερη εποχή. Το 1985 δε μου φαινόταν τόσο μακρινό. Όσπου ένα βράδυ στη δουλειά είδα μια τηλεοπτική διαφήμιση σχετικά με τις μεγαλύτερες επιτυχίες της δεκαετίας του '80. Καθώς άκουγα τα τραγούδια, χαμογελώντας με τις αναμνήσεις που ξυπνούσαν μέσα μου, ξάφνου συνειδητοποίησα κάτι που με συγκλόνισε: Ω Θεέ μου, μ' έπιασε νοσταλγία! *Γέρασα!*

Όταν εντέλει αποδέχτηκα εκείνη την εκπληκτική αλήθεια, καλωσόρισα το ταξίδι μου πίσω στο χρόνο, ενώ συγχρόνως εκτίμησα για άλλη μια φορά την τεχνολογία που έχουν σήμερα στη διάθεσή τους οι αστυνομικές αρχές –κι εμείς οι υπόλοιποι.

* Court Appointed Special Advocates. (Σ.τ.Μ.)

1

Νοέμβριος 1986

Το σπίτι έστεκε παράμερα απ' το δρόμο, μισοκρυμμένο από μεγάλες βελανιδιές, σ' ένα χωράφι γεμάτο ξερή χρυσαφένια χλόη. Ήταν ένα αγροτόσπιτο με στοιχεία ισπανικού ρυθμού. Οι κάποτε λευκοί ασβεστωμένοι τοίχοι του είχαν ρημάξει με τα χρόνια, με αποτέλεσμα το σπίτι να ενσωματώνεται στο φυσικό περιβάλλον, θαρρείς και είχε φυτρώσει μέσα απ' τη γη και της ανήκε όπως και τα εκατόχρονα δέντρα.

Η σκηνή, με τα απαλά της χρώματα, θύμιζε ιμπρεσιονιστικό τοπίο της υπαίθρου: το χρυσαφένιο χορτάρι, τα σκουρόχρωμα δέντρα, τα μαβιά βουνά στο βάθος και ο αχνογάλανος ουρανός σπαρμένος με μακρουλά, λιγνά, ροδόχρωμα σύννεφα· το άσπρο σπιτάκι με τα παλιά κεραμίδια στη σκεπή. Αντίκρυ απ' τα βουνά, ο ήλιος είχε αρχίσει την κάθοδό του προς τον ωκεανό. Εδώ, η μέρα έμοιαζε σαν να είχε σταματήσει για να θαυμάσει την ίδια της την τελειότητα. Μια ακινησία τύλιγε το μαγευτικό τοπίο.

Τίποτα δεν πρόδιδε αυτό που βρισκόταν μέσα στο σπίτι.

Το μονοπάτι που οδηγούσε εκεί ήταν στρωμένο με χώμα και πέτρες, ενώ γρασίδι κι αγριόχορτα φύτρωναν καταμεσής του σαν τη χαίτη ενός άγριου πόνι. Ο πεσμένος φράχτης που είχε το χρώμα των ξασπρισμένων ξερόκλαδων σχημάτιζε ένα δρομάκι ανάμεσα σε δυο πλούσια λιβάδια που κάποτε φιλοξενούσαν πρόβατα και άλογα.

Ένα παμπάλαιο στέισον βάγκον που είχε γνωρίσει καλύτερες μέρες ήταν παρκαρισμένο λοξά έξω από ένα υπόστεγο γεμάτο σκουριασμένα γεωργικά εργαλεία. Ένα παλιό κόκκινο αμαξι-

διο ήταν παρατημένο κοντά στον μπροστινό εξώστη· μια γάτα με πορτοκαλίες ρίγες καθόταν μέσα του περιμένοντας να πάει βόλτα. Στον εξώστη δυο γατάκια έπαιζαν κρυφτούλι ανάμεσα σε γλάστρες με ψηλά απότιστα γεράνια και βότانا. Το ένα σκαρφάλωσε πάνω στη σήτα της πόρτας, κοίταξε στο εσωτερικό του σπιτιού κι έπειτα το έσκασε σκούζοντας μ' έναν πήδο και την ουρά ψηλά.

Μέσα στο σπίτι το μόνο που σάλευε ήταν οι μύγες.

Μια φρικτή νεκρή φύση είχε στηθεί πάνω στα πλακάκια της κουζίνας.

Μια γυναίκα κειτόταν νεκρή, με τα μαλλιά απλωμένα γύρω από το κεφάλι της σαν σκοτεινό σύννεφο. Το δέρμα της ήταν άσπρο σαν το γάλα. Τα χείλη της ήταν βαμμένα στο χρώμα του τριαντάφυλλου –στο χρώμα του αίματος την ώρα που θα κυλούσε από τις πληγές που είχαν ανοιχτεί στη σάρκα της.

Ήταν πεσμένη σαν σπασμένη κούκλα σε μέγεθος ανθρώπου –μακιγιαρισμένη, σκισμένη και πεταμένη, με τα καστανά μάτια της θολά και άψυχα.

Πλάι της κειτόταν μια μικρότερη κούκλα –το παιδί της– με το κεφάλι ακουμπισμένο στον ώμο της, με το πρόσωπο πασαλειμμένο από το τελευταίο αίμα της ζωής της μητέρας της.

Οι μύγες βούιζαν. Το ρολόι του τοίχου μετρούσε τα λεπτά πάνω από το νεροχύτη.

Το ακουστικό του τηλεφώνου κρεμόταν πάνω απ' το δάπεδο, λεκιασμένο με μικρά ματωμένα δακτυλικά αποτυπώματα. Τα τελευταία λόγια που ειπώθηκαν στο ακουστικό παρέμεναν ακόμα στον αέρα σαν ψίθυρος: *«Ο μπαμπάς μου χτύπησε τη μαμά μου...»*